

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 147,11n + uvítání (scházíme se k chvále a oslavě Božího jména, neboť jsme poznali jeho zalíbení k nám, jeho zájem o nás)

🎵 406

Modleme se: Náš Bože plný dobroty a milosrdenství, k tobě se obracíme a svěřujeme ti své životy. Vždyť tvá věrnost trvá po všechny věky a zasahuje všechna pokolení. Také my jsme poznali, že nás zahrnuješ svou péčí a projevuješ o nás svůj zájem.

Tys poslal na svět svého Syna, aby nám zvěstoval a svým životem dal příklad toho, že se nemusíme o svůj život strachovat, že nemusíme utrácet svůj čas pečováním a hromaděním. Díky Ježíši Kristu víme, že smíme vzhlížet k tobě a ke tvé moci, neboť tvému panování je podřízeno všecko, dobré i zlé, život i smrt. Odpusť, pokud se podle toho neřídíme a hledáme jiné jistoty. Smiluj se a ved' nás k následování našeho Pána.

Daruj nám svého Ducha, ať umíme na tebe uvalit všechny své starosti, ať máme odvahu svěřit se plně tvé péči, s níž obnovuješ své stvoření každého dne. A ať takto osvobození z otroctví světských závislostí tobě jedinému vzdáváme chválu: Sláva Otci ... Amen

🎵 680

promluva před vysláním dětí do NŠ – seriál, knižní sága – bude pokračování? těšíte se na pokračování? a co když nebude? musí být?

📖 Jb 22,21-30

🎵 71

„Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.“ (Ž 37,5) Povzbuzuj, náš Pane, naše srdce a posilni naši odvahu k tomu, abychom se ti dokázali plně odevzdat.

📖 1Pt 5,5c-11

Náš život, sestry a bratři, je plný nebezpečí. Je to takový, jak se dnes říká, adrenalin. Představte si, že jste na safari – to tady ve

Dvoře Králové není zas až tak těžké – a kolem vás obchází řvoucí lev. Ovšem nepovaluje se líně a nepospává spokojeně ve stínu stromů nakrmen dosyta ošetřovateli. Nedělí ho od nás klec, mříž, plot a tlusté sklo. Ale na volno a dosti blízko nás se šelma chystá k lovu. To prý je náš život. Alespoň tak ho vidí pisatel Prvního listu Petrova. Ten lev nás může kdykoliv napadnout, rozsápat, pohltit a je to. Rázem je konec. Není to nijak líbivé, leč je to realistický pohled na nás a na naše pobývání zde na tomto světě.

Druhá rovina toho obrazu před námi ovšem vyvstane, když si uvědomíme, že jsou to slova psaná v době krutého pronásledování křesťanů v prvním století po Kristu. Čteme, že „bratří všude na světě procházejí týmž utrpením jako vy.“ (v.9) Byly to časy, kdy křesťané stávali bezbranní v arénách uprostřed cirku a kolem jejich hloučku kroužily hladové a rozdrážděné dravé šelmy, třeba právě lvi. V této souvislosti běhá z apoštolova obrazu obcházejícího řvoucího lva vyhlížejícího kořist ještě víc mráz po zádech. To je obraz přímo děsivý. Ale pro první čtenáře dopisu ještě víc představitelný než ten o nás na safari. Byla to situace každodenně jim hrozící.

Toto dvojí ale slouží, dle mého, jen jako základ pro třetí významovou rovinu toho podobenství o lvu. Tím lvem je přece podle výkladu apoštola mocný protivník, zosobnění všeho zla, totiž d'ábel. A v dopise se nepíše obecné pojednání o lidské pomíjivosti, ale jde tam o vytrvalost věřících v době zkoušek a utrpení. Jde tedy hlavně a především o obraz víry věřících a jejího ohrožení ze strany zlého nepřítele víry, pokušitele a ničitele dobrého lidského vztahu k Bohu.

A správně tušíme, že kde přijde nazmar víra, jde o smrtelné ohrožení samotného věřícího. Kde je rozsápána a zhyne víra, je pohlcen i celý člověk. Jenže v otázce zápasu o víru tváří v tvář zkouškám, pokušením a utrpení není člověk tak slabý a bezbranný, jako když stojí sám s holýma rukama proti lvu. Svou sílu víry totiž nalézáme ve spojení s Bohem. Nepříteli se můžeme a máme postavit a vzepřít. Jde to v moci Páně.

Naše síla se nachází, možná pro někoho překvapivě, v pokoře. „Pokořte se pod mocnou ruku Boží. Všechnu svou starost vložte na něj.“ (v.6n) Pokora po vzoru Božího Syna, který hledal vždy na

prvním místě Boží vůli a důvěřoval v Boží moc. Skládání starostí do rukou toho, jemuž „na nás záleží.“ (v.7) Nepečování o hmotné statky, nesoustředění se na sebezajištění a na svůj vlastní prospěch. To přece všechno od Ježíše Krista moc dobře známe. Někdy nám to přijde přehnané, těžko uskutečnitelné, bláznivé. Ale hle, je to tu ve slovech apoštola opět. Podobně jako překonání pýchy, toho, kdy si člověk na sobě a na svých schopnostech přehnaně zakládá. Taková pýcha předchází pád. Pryč od ní dokud je čas!

To všechno nepíše apoštol jako káravé napomínání, ale předkládá nám to jako recept na vítězství. Jako způsob, jak být účastni slávy, jak se vyhnout záhubě. Ne pro naši skvělost, vždyť to znamená všeho svého se vzdát a na nic svého nespoléhat. Ale je to vítězství Boží, o kterém není pochyb a ke kterému se smíme připojit. Protože Bohu „na nás záleží.“ A on, „Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.“ (v.10) To je závěr celého podobenství o lvu a o nás. Boží vítězství, které se nás, díky Božímu zájmu o nás, týká. Ale protože se nejedná o nás bez nás, což jak víme z dějin je vždycky tragédie, předkládá se nám i způsob, jak se do toho Božího vítězného tažení zapojit: Pokorou po způsobu Pána Krista, odložením pýchy a každého přesvědčení o vlastní důležitosti, odložením starostí o sebe vzhledem k Boží péči o nás. V tom všem najdeme sílu obstát, tedy zůstat stát na Boží straně, ať přijde cokoliv, ať nastanou jakékoliv útoky proti nám a proti naší víře ze strany nepřítele, ďábla. Bůh je mocnější a kdo je s ním, může si být jist podílem na jeho vítězství. Amen

♪ 554

liturgie VP mezidobí (09)

♪ 398

Náš Pane Ježíši Kriste, tebe chceme následovat ve způsobu života. Tebou naučení chceme mít na paměti druhé s jejich potřebami a bolestmi, tebou vedeni je předkládáme v přímluvách dobrotě a moci našeho nebeského Otce:

- Buď svým Duchem naděje všude tam, kde se lidé vzdávají a již neočekávají žádnou dobrou budoucnost ani změnu k lepšímu. Dávej sklíčeným povzbuzení, aby hledali nové cesty.
- Buď svým Duchem smíření tam, kde se lidé nenávidí a pohrdají jedni druhými, kde si způsobují si bolest a ubližují si. Zastavuj koloběh násilí a pomsty a dej, aby byl brán ohled na důstojnost každého člověka.
- Buď svým Duchem spravedlnosti tam, kde lidé zneužívají slabší, kde jsou zneužívány soudy a věznice pro potlačování svobody a pravdy, kde je znásilňováno svědomí a lámána víra lidí. Dej stíhaným a vykořisťovaným prožívat svou blízkost a útěchu.
- Buď svým Duchem solidarity a lásky všude tam, kde vládne spokojenost a bohatství a zároveň nevšímavost a lhostejnost k chudým a potřebným. Otevírej oči a srdce lidí pro nouzi a pro možnosti pomáhat.
- Buď svým Duchem posvěcení se svou církví, s tímto sborem a s jedním každým z nás. Dej, abychom své životy plně odevdali do tvých rukou a aby naše víra zůstala pevná po celý náš život až do konce našich dní. Kéž je tvé slovo mezi námi vždy živé tak, abychom vždy následovali tvůj hlas a tvé vedení.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Mt 6,31-33

 Nu 6,24-26

 383